

ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ἀλλὰ περιέρχομαι ἐν μηλωταῖς⁵⁷, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενος⁵⁸, θλιβόμενος, κακουχούμενος. Ὅταν⁵⁹ δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ἦλθεν, ὁ καταφρονήσας σου, καὶ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, εὐθέως ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· καὶ οὔτε ῥήματι ἐνεκάλεσας αὐτῷ, οὔτε σχήματι τὸ πρόσωπόν σου ἀπέστρεψας ἀπ' αὐτοῦ· ἀλλ' εὐθέως ἐξενοδόχησας αὐτόν, καὶ πάσῃ τῇ στολῇ σου κατεκόσμησας, καὶ τῷ χρυσῷ δακτυλίῳ περιήστραψας, καὶ τοῖς ὑποδήμασι περιέφραξας, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἠνέωξας, καὶ τὴν τράπεζαν ἐκαλλώπισας, καὶ τοὺς κρατῆρας ἐπλήρωσας, καὶ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν κατέσφαξας, καὶ πρὸς τὴν εὐωχίαν τοὺς πιστοὺς προσεκάλεσας, καὶ τοὺς Ἀγγέλους χορεύειν ἐποίησας, καὶ ξένον⁶⁰ οὐρανοῦ καὶ γῆς συμπόσιον συνεκρότησας· καὶ τοιαύτας καὶ τοσαύτας δωρεὰς παρέσχες τῷ καταφρονήσαντι τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ τὴν εὐγένειαν⁶¹ καθυβρίσαντι. Τί εἶπω πρὸς τὸ βάθος καὶ τὸ πέλλαγος τῶν σὼν οἰκτιρῶν; πῶς θαυμάσω τὴν θάλατταν τῆς σῆς γαληνότητος; Ἐλεεῖς, Κύριε, πάντας, ὅτι πάντα δύνασαι, καὶ παροργᾷς ἀμαρτήματα ἀνθρώπων προσερχομένων εἰς μετάνοιαν. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον· σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ· σὺ τῶν ἐμῶν κόλπων οὐκ ἐχωρίσθης ποτέ· σὺ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐμῆς οὐκ ἀπεσκίρτησας· σὺ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις προσέσχες ᾄς· σὺ μετὰ τῶν Ἀγγέλων ἐντυγχάνεις⁶² διὰ παντός· σὺ τῷ θυσιαστηρίῳ παριστάμενος, μετὰ παρρησίας βοᾷς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθῆτω τὸ ὄνομά σου. Οὗτος δὲ προσῆλθέ μοι κατακεκριμένος, κατηρχυμένος, τὸ πρόσωπον ὠθὼν εἰς τὴν γῆν, καὶ μετὰ συντετριμμένης καὶ στυγνῆς φωνῆς ἀνεβόησε· Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησάν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Τί εἶχον ποιῆσαι πρὸς τὰ ῥήματα ταῦτα; ἡδυνάμην μὴ ἐλεῆσαι τὸν ἐμὸν υἱὸν προσελθόντα μοι; σὺ δίκασον ὁ θυμούμενος. Ἀλλ' οὐ πέφυκα, φιλάνθρωπος ὢν, ἀπάνθρωπόν τι διαπραΰνασθαι· οὐ δύναμαι μὴ ἐλεῆσαι, ὅν ἐγὼ ἐποίησα· οὐ δύναμαι μὴ οἰκτερεῖν, ὃν ἐκ τῶν ἐμῶν σπλαγχνῶν ἐγέννησα. Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν· ὁ οὐρανὸς σός, τὸ στερέωμα σὸν, ὁ ἥλιος δαδούχος σός, ἡ σελήνη θεραπεύειν σή, οἱ ἀστέρες λαμπτήρες σοί, ὁ ἄρ' τροφεὺς σός, καὶ πάντα τὰ ἐναέρια, σά· ἡ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, σά· ἡ θάλασσα καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, σά· ὁ κόσμος, σός· ἡ Ἐκκλησία, σή· τὸ θυσιαστήριον, σόν· ὁ μόσχος ὁ σιευτός, σός· ἡ θυσία, σή· οἱ Ἀγγελοι, σοί· οἱ Ἀπόστολοι, σοί· οἱ Μάρτυρες, σοί· τὰ παρόντα, σά· τὰ μέλλοντα, σά· ἡ ἀνάστασις, σή· ἡ ἀθανασία, σή· ἡ ἀφθαρσία, σή· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, σή· πάντα τὰ φαινόμενα καὶ τὰ νοούμενα, σά. Μὴ τὰ σά ἀπήγαγον, κἀκείνῳ προσήγαγον; μὴ σε ἀπέδυσα, κἀκείνῳ ἐνέδυσα; οὐχὶ ἐκ τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐχαρισάμην τὸ ἔλεος; Οὐχ ὁμοίως εἰμὶ καὶ σοῦ κἀκείνου πατὴρ; καὶ σὲ τιμῶ διὰ τὴν ἀρε-

57) Ἐκ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, πρὸς Ἑβρ. ΙΑ', 37. 58) Παρακμάζοντος ἑλληνισμοῦ, ἀντὶ, στερούμενος. 59) Τὸ ὅταν πρὸς παρωχημένον, ἀντὶ τοῦ ὅτε, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν. 60) Παράξενον. 61) Τὴν σὴν. 62) Ἐμοὶ προσεύχῃ.